

Про Валерія Станіславовича БОГУЦЬКОГО конкретніше ми дізналися на районній нараді з підбиття підсумків господарської діяльності 2001-го. Саме його було визнано в номінації «Кращий інвестор року». Дійсно, Валерій Богуцький чимало зробив для піднесення сільськогосподарського виробництва в районі. Отоді ми й зацікавилися: чому директор «Торгового дому «Рівненщина», маючи змогу легко прожити і без цих сільських проблем, взяв на себе таку нелегку ношу. Невдовзі відбулася наша зустріч і розмова

— Валерію Станіславовичу, ви обрали Гошанський район як інвестор і є директором Гошанської агропромислової асоціації. В багатьох господарствах вас вже знають як людину чесну і порядну і хочуть мати з вами справу як з бізнесменом. Сільськогосподарський напрямок вашої діяльності — це серйозно і надовго?

— Так. Це серйозний бізнес-проект. Беручи кошти в банку під проценти, ми вкладаємо їх в сільськогосподарське виробництво, розраховуючи на успіх. Звичайно, є і ризик, як у кожній справі. Але наш український бізнес повинен інвестувати село. І це вже відбувається. Прикладом є такі великі компанії, як «Торчин-продукт», «Чумак».

— Думаю, що вас як керівника «Торгового дому «Рівненщина» не випадково визнали в районі як кращого інвестора року. Будь ласка, кілька слів про співпрацю з господарствами «Рясніківське» і «Прогрес».

— У Гошанському районі це практично перші наші кроки у згаданих вами господарствах. В їх економіку ми вже, згідно бізнес-плану, вклали до півтора мільйона гривень. Маємо розрахунки, які свідчать про ефективність проектів і перспективне господарювання. Скажімо, рослинництво уже сьогодні можна вважати абсолютно рентабельним.

По-перше, на селі низькі податки. По-друге, держава компенсує сільським виробникам до половини суми відсотків із кредитів. Та й загальна ситуація на ринку сприятлива. Скажімо, упродовж трьох років ціна на сільськогосподарську продукцію постійно зростає, а на пшеницю зросла, як мінімум, у два рази. Думаю, якщо така тенденція збережеться, то в найближчі роки прибутковим стане і тваринництво.

Звичайно, не можу не сказати й про те, що минулого року держава підвела сільських виробників із закупівлі зерна. Цей прорахунок уряд зрозумів і на 2002-й у бюджеті закладені кошти на фінансування закупівлі зерна під час збиральної кампанії...

— Люди цікавляться, що собою являє Гошанська агропромислова асоціація, яку ви очолюєте...

— Це неприбуткове об'єднання з добровільним членством. Ми намагаємося об'єднати господарства для вирішення певних і абсолютно кон-

Наші інтерв'ю

"Я вірю в людей села"

кретних завдань. Наприклад, кадрових. За рахунок внесків плануємо утримувати поки що юриста та аудитора, які будуть надавати безкоштовні консультації господарствам. Крім того, намагаємося спільно вирішувати питання збуту та закупок. Разом відстоюватимемо свої інтереси на ринку. Просто будемо допомагати переробникам і виробникам краще порозумітися. Бо всі думають, що хтось на комуся наживається, а тим часом у кожного свої проблеми. Проблеми, які ефективно можна вирішувати лише на ґрунті довіри та взаємної підтримки. Я вважаю, що це дуже корисний напрямок. Бо ринок розвивається динамічно, і якщо ми не відстоїмо свої регіональні інтереси, то нас просто витіснять з нього. А коли говорити про перспективу розвитку, то я в ній впевнений і відчуваю задоволення від зробленого.

— А які плани щодо інвестування господарств району у вас на цей рік?

— Плануємо попередньо інвестувати в сільськогосподарське виробництво більше 2,5 млн. гривень. Це невеликі кошти, але вони економічно підсилять сільгоспідприємства.

— Валерію Станіславовичу! Читачам нашої газети буде цікаво дізнатися про вас більш ширше, як про особистість... Будь ласка, декілька штрихів з вашої біографії...

— Мені 34 роки. Вчився на фізико-математичному

факультеті. Після першого курсу призвали в армію. Згодом поступив у Київський політехнічний, де й одержав диплом економіста. Працював у різних фірмах, в тому числі і американській компанії «Шеврон», займаючись зовнішньоеко-

номічною діяльністю. Дружина також економіст. До речі, з нею ми познайомилися у кредитному відділі банку і нині маємо дев'ятирічну дочку та чотирирічного сина. Батьки, як і ми, проживають у Рівному, пенсіонери. До речі, я зараз навчаюсь іще в Українській академії державного управління при Президенті України. Вважаю, що додаткові економічні знання допоможуть мені в подальшій роботі.

— А от що собою являє «Торговий дім «Рівненщина», який ви очолюєте?

— Про інвестування повторюватися не буду. Головне в нас — агропромислова переробка. До складу «ТДР» входять Рівненський комбінат хлібопродуктів, хлібозаводи в Сарнах і Кузнецовській, Березнівська птахофабрика, підприємство «Рівнерибгосп». З кожним роком географія нашої діяльності розширюється. І нині ми більше уваги приділяємо селу. Ви розумієте, мене кличе село. Звідси буде прибавлятися багатство України. Але кожне господарство має навчитися працювати ефективно з економічної точки зору. А ще потрібно подбати про кадри, особливо юристів, спеціалістів з маркетингу, аудиту. Я вірю в людей села, їх життєву мудрість. Вони заслужили заможнішого і цікавішого життя. Однак на все потрібен час.

— Дякую за бесіду!

Розмову вів
Євген ЛАНОВЕЦЬ.